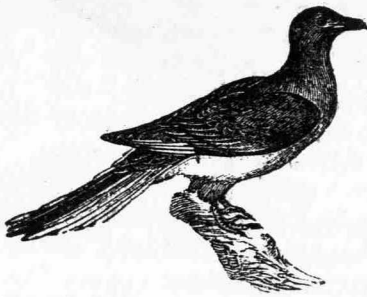

ΣΤΚΟΦΑΝΤΙΑ.

ΥΠΑΡΧΕΙ τί περί τήν συκοφαντίαν, καθιστά-
νον αὐτήν ἰδιαιτέρως βλαβεράν, — ἦσαν ἢ δυσκο-
λία τοῦ νά λογαριάσωμεν τά κακά ἐξ αὐτῆς
ἀποτελέσματα. Ἀφοῦ μίαν φοράν προφέρης
τούς συκοφαντικούς λόγους, δέν εἶναι πλέον εἰς
τήν ἐξουσίαν σου νά στήσης τήν πρόοδον αὐτῶν·
ὀδεύουν ἀπό στόμα εἰς στόμα, ἕωσοῦ νά δια-
σπαρῶσι πανταχοῦ. 'Ἰδοῦ,' λέγει ὁ ἀπόστο-
λος, 'ὀλίγον πῦρ ἤλικην ὕλην ἀνάπτει.' Πόσαι
λύπαι προξενοῦνται ἀπό ψευδεῖς φήμας! πόσαι
ἀπό κακολόγους ὑπερβολάς! πόσων οἰκογενειῶν
ἢ εἰρήνη ἀφανίζεται! Πολλῶν γειτονιῶν διχό-
νοιαί καί φιλονεικίαι προέρχονται πολλάκις ἐκ
τῆς κακοηθείας ταύτης. Αἱ κατακριτικαί
ψευδολογίαι ἔκαμαν ἕως καί φίλους νά ὀπι-
σθῶσιν ἐναντίον ἀλλήλων, καί φόνος ἐστάθη
πολλάκις τὸ ἐπακολούθημα. Εἰς πολλοὺς
ἔφερεν θάνατον ἢ ἀπερίσκεπτος καί κακόνους
ὀμνία τῶν γειτόνων των.

Φαντάσου δι' ἔμπορεῖς νά σταθῆς τὸ αἴτιον
κάμμιās τῶν συμφορῶν τούτων, καί ὅποιαν
συνειδήσεως τύψιν πρέπει νά ὑποφέρης! Πολ-
λοὶ εἶ ναι τὸ αἴτιον αὐτῶν. Χαλίνονε
λοιπὸν πρῶίμα τήν κλίσιν σε πρὸς τὸ κακολογεῖν
καί διασύρειν, ὥστε νά μὴ σ' ἐλέγχῃ ἀκολούθως
πικροτάτους ἐλέγχους ἢ συνειδήσεις διὰ τήν
ὅποιαν ἐπροξένησες ἀθλιότητα.

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΙΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ. — Τὸ πτηνὸν
τοῦτο διακρίνεται ἀπὸ πλατὴν γῦρον ἐκ λευκοῦ
δέματός περὶ ἑκάστου ὀφθαλμοῦ, καί ἀπὸ
μαυρογάλανα πτερά. Ἰδιαιτέρον αὐτοῦ προτέ-
ρημα εἶναι ὅτι μετακομίζει ἐπιστολάς ἀπὸ μα-
κρονά μέρη μὲ ταχύτητα ἔ βεβαιότητα· τοῦτο
δὲ προέρχεται ἀπὸ τήν ὅποιαν ἔχουν τὰ πτηνά
ἔμπροσθεν κλίσιν πρὸς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς
ὅποιους ἀνετράφησαν. Τὰς ἐπιστολιοφόρους
περιστερὰς μεταχειρίζονται κατὰ τὸν ἐφεξῆς
τρόπον· τὰς ἐπαιρνοῦν εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ἔχει νά
σταλθῇ κάμμία εἰδήσις, δένουν τήν ἐπιστολήν
ὑποκάτω τῆς πτέρυγος αὐτῶν, καί τὰς ἀπολύου.
Αὐταὶ δὲ ἀναβαίνουν ὑψηλότατα εἰς τὸν ἀέρα,

ἔπειτα, διὰ τινος ἐνστίγματος θαυμασίως, ὁμοῦν
κατευθεῖαν πρὸς τὰ ἴδια. Τὸ θέρος τοῦ 1830
μετεκομίσθησαν ἀπὸ Βρυξέλλας εἰς Λονδίνον
ἑκατὸν δέκα περιστερὰ, ἀφέθησαν δὲ νά πετά-
ξωσιν ἐκ Λονδίνου, τὴν 19ην Ἰουλίου, εἰς τὰς
ἐννέα ὥρας παρὰ τέταρτον Π. Μ. Ἐκ τούτων
μία ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀντουερπίαν, ἀπέχουσαν
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑξ μίλια, εἰς τὰς δύο καί
δεκαοκτὼ λεπτά, ἢ εἰς πέντε ἡμισυ ὥρας, δηλαδὴ
εἶχε πετάξει πρὸς σχεδὸν τριάκοντα τέσσαρα
μίλια τὴν ὥραν. Ἄλλαι πέντε ἔφθασαν ἐντὸς
ὀκτῶ λεπτῶν μετὰ ταῦτα. Ἄλλαι δεκατρεῖς
ἐξώδευσαν δύο ἡμισυ ὥρας περιπλέον διὰ τὴν
ὀδοιπορίαν, ἢ ὀκτῶ ὥρας εἰς τὸ θλον. Ἄλλη
τὶς περιστέρα ὑπῆγεν ἐκ Λονδίνου εἰς Μαέστριχ-
τον, διακόσια ἐξήκοντα μίλια μακρὰν, εἰς ἑξ
ὥρας καί ἐν τέταρτον. Τὸν Ἰανουάριον 1831,
δύο περιστερὰ ἀφέθησαν νά πετάξωσιν ἐκ τοῦ
Λονδίνου εἰς τόπον διακόσια εἰκοσι μίλια ἀπέ-
χοντα· ἔφθασαν δὲ ἡ μὲν εἰς ἑξ ὥρας, ἡ δὲ εἰς
ἑξ καί ἐν τέταρτον.

ΤΑ ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΛΗ.

Τὰ ἀνθὲ εἶν' προσωρινά,
δὲν στέκονται παντοτεινά·
Ἄκόμη δὲν ἀνοίγουν,
εὐθὺς καί κερνίζου.

Βλέπεις τὰ δένδρη νά ἀνοῦν,
καί ὅλα συνακολουθοῦν·
Δείχουν τὴν ἀρετὴν των,
Ὅλην τὴν δύναμίν των.

Ἡ φύσις τότε ἐξυπνᾷ,
καί δείχνει ὅλα τὰ τερπνά,
Ὡς ἀπὸ βαθυτάτου
Ἵπνου καί μακροτάτου.

Ἄκους τὰ θόνα νά λαλοῦν,
τὴν ἀνοιξιν νά κελαδοῦν·
Ἡ φύσις ὅλη χαίρει,
καθόλου καί ἐν μέρει.

Πλὴν ὅλα ταῦτα δὲν βαστοῦν,
ἀπὸ μῆνας ὅλως δὲν κρατοῦν·
Ἐπειτα ἀπανθοῦσι,
φθίνουσι, ἀσθενοῦσι.

Τοιοῦτοτρόπως δὲν βαστοῦν,
τὰ κάλλη δὲν ἐπικρατοῦν·
εἰς μάκρος δὲν πηγαίνου,
Ἐγγήγορα διαβαίνου.

καί ἡ νεότης ἀπανθεῖ,
παύει πλέον, δὲν εὐανθεῖ·
καί πᾶσα ἀραιότης
Γίνεται ἀθλιότης.

Π. Ε.

Κωφος τις καί ἄλαλος, εἰς τοὺς Παρισίους,
ἔρωτηθεῖς, τί εἶναι ἡ ἱστορία; ἀπεκρίθη, Φωνὴ
νεκρῶν, διδάσκουσα τοὺς ζῶντας.